

De Avonturen
van Dr. Peenhof

STANDAARD REGELS VOOR EEN DOKTER PEENHOF VERHAAL	1
VERHAAL #1.....	2
VERHAAL #2.....	2
VERHAAL #3.....	3
VERHAAL #4.....	4
VERHAAL #5.....	4
VERHAAL #6.....	5
VERHAAL #7.....	5
VERHAAL #8.....	6
VERHAAL #9.....	6
VERHAAL #10	6
VERHAAL #11	7
VERHAAL #13	8
VERHAAL #14	9
VERHAAL #15	10
VERHAAL #16	11
VERHAAL #17	12
VERHAAL #18	13
VERHAAL #19	14
VERHAAL #20	15
VERHAAL #21	16
VERHAAL #22	17
VERHAAL #23	18

Standaard regels voor een Dokter Peenhof verhaal

- iedereen mag een verhaal over Dr. Peenhof (= hoofdpersonage) schrijven
- begin elk verhaal met "Dr. Peenhof, gespecialiseerd in *" (geeft meestal thema voor verhaal)
- voornaam blijft voor altijd geheim
- woont in een hotelkamer
- is single (dates en one night stands zijn toegestaan)
- elk verhaal is in het Nederlands
- Dr. Peenhof is geboren in 1968 (werd 50 in 2018)
- verhalen over zijn kindertijd zijn toegestaan
- haarstijl/kleur en kleding is vrij te kiezen bij elk verhaal
- elk verhaal heeft hij nieuwe burens (moeten niet per se vermeld worden)
- gaat in zijn verhalen zelden naar het werk (vooral avondleven of dagje/weekje vakantie)
- hotelmanager heet Kazan Wotterbeek (Indiër), hij kiest elk verhaal een andere naam voor zijn hotel
- hotel kan zich 's nachts verplaatsen naar een andere locatie
- Dr. Peenhof woont op het 47e verdiep
- titel is nummer van het verhaal
- slechte verhalen worden geweigerd
- eindig elk verhaal met "Peenhof beleefde dit avontuur met *web browser naam + versie"
- verhalen mogen, zonder toestemming van de auteur, aangepast worden als de beheerder het wil
- Nadat je een verhaal hebt gesubmit wordt er vriendelijk aan je gevraagd om deze groep te delen op je Facebook feed om zo meer potentiële lezers en schrijvers te lokken

* = zelf kiezen

Je verbindt je tot deze regels als je een verhaal van Dr. Peenhof schrijft.

Verhaal #1

Dokter Peenhof, gespecialiseerd in olifanten, zit rustig in zijn hotelkamer naar Varg Veum op tv te kijken, wanneer hij plots beseft naar wat hij aan het kijken is: Noren die Noors praten, moorden oplossen en zich voordoen als een typische cast van een B-film (het lukt hen aardig). Peenhof probeert mee de moord op te lossen en komt als dader uit bij de butler, maar deze keer heeft de butler even geen zin en pleegt zelfmoord (of zo lijkt het toch). En opeens gebeurt er niets en Peenhof kijkt verder tv. De hotelkamer ziet er uit alsof Peenhof hier woont en dat is ook zo, merkt de schrijver van dit verhaal op.

Na de tv mentaal misbruikt te hebben, is Peenhof zo moe dat hij gaat slapen. Maar dat is buiten de luidruchtige burens gerekend, wat een kabaal zeg. Peenhof opent de deur van zijn kamer en wandelt naar buiten en fixeert dan zijn oog op het sleutelgat van de burens van hiernaast. Wat ziet hij nu? 2 parende olifanten. Peenhof heeft er toch genoeg van dat je steeds achter zijn voornaam vraagt. Die zal je nooit te weten komen, sust Peenhof de lezer. Maar, misschien is het beter als we terug over olifanten beginnen, toch? Ik prefereer er 3 (2+1 gratis). En jij, wat doe jij tussen je boterham om 9 uur 's ochtends?

Peenhof beleefde dit avontuur met Mozilla Firefox 4.0.1

Geschreven door De Wit, M.

Verhaal #2

Dokter Peenhof, gespecialiseerd in het herladen van wapens zonder te grendelen, ging op thee bij zijn zus, die net een tandvulling liet vallen in haar kookpot. Die kookpot schafte olifantenstaartsoep, dat was gratis bij het kerkmagazine. God heeft een dikke lul, dacht Dr. Peenhof.

Peenhof ging terug naar zijn hotelkamer in Abottobad op de zevenenveertigste verdieping, het riekt hier naar olifantensperma. De parende olifanten liggen dood op het tapijt, er staat een kom chips op de tafel. De +1 olifant zit naar tv te zien.

Het was "Thuis", op teevee en Peenhof begon te fappen op ons Simonne maar toen was het brekend nieuws. Obama is doodgeschoten, oeps nee. Het is Osama. Hij is doodgeneukt door een Afghaanse olifant op Omaha Beach.

Peenhof beleefde dit avontuur met Google Chrome 11.0.696.68 RC1.

Geschreven door Vanderheyden, T.

Verhaal #3

Dokter Peenhof, gespecialiseerd in vermommingen, loopt op het voetpad en nergens anders. En ineens zoomt de onzichtbare camera in op een hond zijn smoel. Peenhof heeft er genoeg van. Die hond heeft een smoel als een boterham. Een blauwe dan nog wel. Peenhof vraagt zich af wie de ouders van dit mormel kunnen zijn (het zijn geen 2 olifanten hoor). Om het antwoord op deze prangende vraag te vinden, zal Peenhof op veldtocht moeten. Maar niet zonder vermomming natuurlijk. Peenhof zet een zonnebril van Ray Banman op en transformeert ogenblikkelijk in een coole dude.

Als eerste aanklopadres gaat Peenhof naar het zwembad, daar weten ze vast en zeker meer over honden met blauwe smoelen als een boterham. Eens aangekomen vraagt Peenhof aan de eerste, de beste kerel die er wat snugger ziet: "Weet u soms de naam van de hond met een blauwe smoel als een boterham?" "Neen." antwoordde de man nat. Het duurde even vooraleer dit woord tot in het diepste van Peenhofs brein doorsijpelde. Maar ineens sloeg het hem. De naam van de hond is Neen! Dit wil zeggen dat zijn ouders zeer waarschijnlijk Misschien en Ja heten. Peenhof is al zeventien stappen dichterbij het ontrafelen van het mysterie.

Peenhof gaat naar de Zoo van Mechelen (insert racist joke here) en vraagt aan één van de dierenverzorgers of ze dieren hebben met de namen Ja en Misschien. "Wel het zit zo: Ja is al 6 jaar dood en Misschien zit nu in de Zoo van Antwerpen." "Bedankt!". Peenhof maakt een planning van wat zijn volgende acties zullen zijn. Hij is van plan om even levendleuk een zandlopermachine te bouwen en dan 6 jaar terug in de tijd te flitsen.

Hij pleegt een telefoontje en dan plagiaat wanneer hij de plannen van professor Barbarosso steelt. Wat een zin zeg, merkt Peenhof op. Er kruipt een eekhoorn uit de grond en die slikt Peenhof in één keer in. In de maag van de eekhoorn verschijnt er een wormgat. Peenhof wordt erin gezogen en is 6 jaar het verleden ingekatapulteerd.

Eens gekatapulteerd zijnde stelt Peenhof vast dat zijn linker- en rechteroog gewisseld zijn en bijgevolg ziet Peenhof alles in negatief. En zijn voeten worden recht voor zijn verwisselende ogen kaal. Peenhof kan er niet meer tegen en eet twee bollen eiskreim. Ene me hesp en ene me kaas. Het waren dan toch 2 olifanten.

Peenhof beleefde dit avontuur met Mozilla Firefox 4.0.1

Geschreven door De Wit, M.

Verhaal #4

Dokter Peenhof, gespecialiseerd in het frietenbakken op sterk water, verliet zijn hotelkamer, nummer 47-47, om te gaan bowlen in Wasbeerstad. Hij nam een taxi maar merkte op dat hij zijn linker-rechter-grote teen vergeten was bij de pannenkoekenbar. Peenhof keirde niet en belde naar Aguire om wat Absinthe over te laten vliegen.

Peenhof smeerde een boterham in de taxi. De taxichauffeur was een coole dude met zeven baardharen op zijn linker neusrand. Hij steekt even een coole sigaret op met zijn aansteker in de vorm van een olifant. Peenhof moet weer denken aan de geur in zijn kamer. Er liggen dode olifanten, zei hij tegen de politieagent die de taxi tegenhield. De agent zei dat hij vannacht met een tennisbal in zijn rug heeft geslapen. Peenhof schreef gauw wat Immodium voor.

Peenhof beleefde dit avontuur met Internet Explorer 9.

Geschreven door Vanderheyden, T.

Verhaal #5

Dokter Peenhof, gespecialiseerd in wafelijzers, stond op het punt eens te gaan cruisen door de stad. Hij was de deur nog niet uit toen hij weer werd lastiggevallen door die klootviolen van een burens die slechts 2 uur naast hem woonden -als hij goed luisterde was het een man, met Spaans accent, die aan het klagen was over... olifantenstront? Een hel als voormalige kamerbewoners hun troep in de ronde laten slingeren-. Eenmaal buiten stapte hij in zijn dik getunedede Mozda-Volva pickyourasso C5 serie met 50cc, haha was het maar waar, die loser heeft niets meer dan een groene geit, "een zielig 2 pk'tje" zoals die ouwelui vorige week tegen hem zaten te ouwehoeren. Hij was volledig de grond in geboord, en dat zonder een deftige boormachine. Doe hem dat maar eens na!

Na wat kilometers gereden te hebben werd het hem te veel: "Ik wil niet meer in die geit rijden!" mekkerde hij. Hij pakte zijn FAMAS daar hij er in één van de vorige episodes was in gespecialiseerd wist hij natuurlijk perfect hoe je zo'n ding moest herladen, zonder te grendelen natuurlijk. Na zijn FAMAS gepakt te hebben 'kwam hij' en ging hij naar een bank om die te beroven. Na de overval was hij maar liefst 93.666 Mio euro rijker Nu kon hij eindelijk zijn droomwagen kopen, en een nieuw wafelijzer. Een Gauffre-amma-tête Deluxe 3000 Silver, hij kon er best 2 kopen want hij herinnerde zich nog dat Kazan, zijn goede vriend de hotelmanager van hotel De Baetseleer in Oezbekistan waar hij immers ook in verblijft, er ook één wou. Wat een wafels dat je daar in kon maken ho-ho-ho en toen vloog de kerstman voorbij in één ruk, 'hij kwam weer' en morste op de wafelijzers. Is het waar? Maar liefst twee, ja ja beste mensen, niet één, maar gewoonweg twee wafelijzers naar de Filipijnen! Kon hij maar mee, maar ja dat ging niet meer want toen onze vriend Santa overvloog had hij op een magische wijze het geld verloren en een stuk steenkool in de plaats gekregen, de olievod!

Toen waren we weer bij af, Dr. Peenhof was verplicht om met zijn geit terug naar zijn hotelkamer te gaan. Dit was waarschijnlijk één van de meest droevige verhalen die Dr. Peenhof heeft meegemaakt, laten we hopen dat hij het volgende keer iets joliger beleeft.

Peenhof beleefde dit avontuur met Firefox 4.0.1

Geschreven door Paenen, K.

Verhaal #6

Dokter Peenhof, gespecialiseerd in afwaswater, was op weg naar een café. Wanneer plots 15 roze zwembanden uit de lucht vielen, Peenhof vroeg zich af hoe dit kwam en ging op onderzoek uit.

Na twaalfendertig uur was hij er nog altijd niet uit hoe het kwam dat het roze zwembanden regende, maar hij gaf de hoop niet op en belde zijn goede vriend, Dr. De Wit, gespecialiseerd in tijdreizen.

Maar Dr. De Wit was net bezig met zijn talkshow genaamd; "De De Wit tijdmachine & homo sapiens - show" op te nemen.

Omdat zijn show net ging beginnen, had hij geen tijd om Peenhof te helpen, maar Peenhof had wel de toelating gekregen om mee te spelen in deze aflevering van "De De Wit tijdmachine & homo sapiens - show"

Toen de show dan eindelijk van start ging, vroeg Dr. de Wit aan Dr. Peenhof of hij een keer wou tijdreizen, natuurlijk kon Peenhof dit aanbod niet afslaan dus kroop hij de tijdmachine in. Maar toen gebeurde er iets verschrikkelijk, de tijdmachine begon zonder dat Dr. De Wit er iets aan kon doen telkens in intervallen van 1 minuut terug in de tijd te reizen, waar door Dr. Peenhof eeuwig, en voor altijd om de minuut in de tijdmachine zou kruipen.

Peenhof wist niet wat doen.

Peenhof beleefde dit avontuur meegemaakt ende beleefd alvorens hij het meegemaakt heeft; om niet te vergeten beleefd met Netscape Milanius Edition 5.21

Geschreven door Leriche, P.

Verhaal #7

Dokter Peenhof, gespecialiseerd in het berekenen van de richtingscoëfficiënt, was op wiskunde-uitstap en helemaal niet in het hotel. Dat kan niet hé. Een roze meloen drijft op de vijver van het wiskundekamp. Peenhof kan er niet tegen en wilt gaan fappen. Die roze meloen laat hem denken aan olifanten.

Peenhof sluipt volgens het verloop van een sinusfunctie naar de tent, waar hij met een logaritmische snelheid begint te fappen. Plots komt er goud uit zijn lul en groeien er vleugels aan zijn linkerteen. Peenhof weet niet wat te doen. Hij vraagt aan de kampmonitor of hij geen gifgroene draak heeft gezien. Die zou Peenhof wel kunnen helpen aangezien dat gifgroen de neef is van goud.

Peenhof besloot op pad te gaan naar de berg van de gifgroene draak. Maar hij moest eerst zijn pas tonen. Oeps! Peenhof had zijn pas in de soep op de 47ste verdieping, kamer 1404 laten vallen. Peenhof dacht even na. Hij ging dan wel zonder visum verder. Strontgebakjes! Nu hoopte hij dat hij geen olifanten meer zou tegenkomen.

Peenhof beleefde dit avontuur met Opera Mini (J2ME)

Geschreven door Vanderheyden, T.

Verhaal #8

Dokter Peenhof, gespecialiseerd in het bestuderen van autisten, sprong op een dag uit het raam van zijn hotelkamer. Na 47 verdiepingen af te hebben gezoefd smakte hij op de grond en kocht een ijskrem: één bol tiramisu en één bol MOKA. Toen hij z'n ijsje aan het aflebben was kwam er een meneer voorbij die zeer vreemd wandelde. Dat wou Dr. Peenhof van nader bekijken en volgde de man zeer subtiel.

De man leek wel dood te zijn; hij liep met neergebogen hoofd en had één hand in de zak en één arm onbeweeglijk naast zich hangen. Zijn klederdracht was ook speciaal; hij droeg een te korte jeansbroek en een hoodie met de kap volledig verfrommeld naast zijn hoofd.

Peenhof begon medelijden te krijgen voor deze man en vroeg zijn naam: "Steygvrouw" luidde de vreemde man. "Wat" zei Peenhof "Daelman?" "Nee hoor, Steygvrouw" zei de vreemde man opnieuw. Peenhof excuseerde zich voor het misverstand en ze gingen samen ééntje drinken in Den Vergulden Elk.

Dr. Peenhof moest zeker 40 minuten aanhoren dat deze knaap als eerste zijn toets had ingeleverd en dat zijn punt daarop zeker niet slecht kon zijn. Hij kreeg ook constant te horen dat dhr. Steygvrouw zo gezegd alles al langer kende dan hem en sowieso zonder enige twijfel beter was. Peenhof kon het niet meer aanhoren en fiberwirede deze jongeman. "Oof, dat lucht op" vermeldde Peenhof, hij zou na die dag nooit meer een autist hebben aangeraakt wegens al die koeniteiten die in de weg liggen te bengelen.

Peenhof beleefde dit avontuur met Mozilla Firefox 4.0.1.

Geschreven door Paenen, K.

Verhaal #9

Dokter Peenhof gespecialiseerd in door nul delen, deelde door nul.

Peenhof beleefde dit avontuur met Mozilla Firefox 4.0.1

Geschreven door De Wit, M.

Verhaal #10

Dokter Peenhof, gespecialiseerd in het schrijven met onzichtbare inkt, schrijft zijn verhaal van de dag op in zijn dagboek;

Peenhof beleefde dit avontuur met Mozilla Firefox 3.6.5

Geschreven door Leriche, P.

Verhaal #11

Dokter Peenhof, gespecialiseerd in vrouwen met een vreemde naam van een waterige dood redden, bereidt zich voor op de date die hij al 3 jaar verdient. Hij redde ooit het leven van Korina Karwa, een mooie Alwaninikotorane, van de verdrinkingsdood door tijdelijk in een zeemeerman te veranderen en Korina met vrouw en zwakheid uit het water te sleuren. Korina beloofde Peenhof een afspraakje en deze avond is het zover (Peenhof had nog zeker een jaar last van hatemail van een zeker mosseljongen die een filmrol misloopte door Peenhofs koene daad.).

Voor Peenhof vertrekt oefent hij nog even zijn danspasjes: de Conga Line en de Cube lukken aardig, maar hij struikelt nog steeds teveel tijdens zijn freestyle movekes. Daar moet ik iets op vinden denkt Peenhof bij zichzelf. Hij belt even Jakkie Tsjan op en vraagt of hij de Tuxedo mag lenen. "Allée dan omda gij het zijt, ma morge nen bak bier aan men huis of ik ken u nie meer eh, gesnopen, gesnapt, gefopen, gefapt?" En Peenhof gaat akkoord en exact 13 seconden later staat er een koffertje op het balkon van Peenhof. Hij trekt het kostummekke aan, zoekt als een mol naar beneden en springt in zijn Flatmobile.

Hup en hij is op de plaats van afspraak, op tijd en in het juiste universum (door zijn snelheid was hij bijna in een ander parallel universum gepoeft). Peenhof begroet Korina en geeft haar een zakdoek voor als ze het in de toekomst nodig zou hebben. Ze gaan samen iets drinken in den "Langen Asem" waar ze veel swingende jaren '52 muziek hebben van Diepe Kom, toentertijd werd je zwaar beoordeeld op je huidskleur. Korina bestelt een wasco-cola en Peenhof een aangebrande eekhoorn met nootmuskaatextract in een driehoekig glas met 2 rietjes: een gele en nog een gele. Hihi!

Korina kan na een paar drankjes niet meer weerstaan aan de charmes van Peenhof en verklaart de liefde aan Peenhof door de merlinistische woorden: "Ik heb darmvlinders in mijn buik!" "Ik ook!" joelt de jolige Peenhof met het joligheidsgehalte van een 64-bit systeem. Allée ze gaan is dansen zenne.

Peenhof toont zijn kunstjes en de kauwgom van iedereen uit de club valt uit hun mond vanwege de met stommingsgeslagendheid. Korina deelt een passionele kus met Peenhof. Oei, mijn hawaiihemd ligt daar nog! De schrijver zet de tijd stil, gluipt geniepig in de scène en grabbelt zijn ananashemd uit het verhaal.

Plots een luide knal! Plof! De popcorn is klaar. De barman strooit er nog wat gespikkelde spikkels op en houdt een snelle loterij om te beslissen wie de popcorn voor zich mag opeisen. Peenhof belooft aan Korina dat zij de popcorn krijgt als hij wint. Korina is in de wolken, ze heeft nog nooit maïs of een afgeleide daarvan gegeten, oh wat een gevoel in haar regenton.

Dit verhaaltje duurt te lang, dus is het tijd om af te ronden. Peenhof wint de hoofdprijs van de loterij, Korina eet de popcorn en valt prompt dood want ze is blijkbaar allergisch aan dat spul.

Ineens vliegt er een aap binnen met een banaan en het vertelselke is gedaan.

Peenhof beleefde dit avontuur met Mozilla Firefox 4.0.1

Geschreven door De Wit, M.

Verhaal #13

Dokter Peenhof, gespecialiseerd in kokkerellen, krijgt een e-mail van Hans Otten. Het is een uitnodiging om mee te doen in het VIER-programma 'Komen Eten'. Peenhof stuurt een e-mail terug met een bevestigend antwoord. Als hij zijn kookkunsten op de televisie kan laten zien, zullen alle vrouwen als een blok hout voor hem vallen.

"Als ze vanavond komen filmen, moet ik mijn hotelkamer wat gezelliger maken." Dus gaat Peenhof een schilderij maken, of zo moet het toch lijken. Hij koopt een kader en hangt het voor zijn tv. Dan laadt hij een tekening van EeveeDeIIVeVe op zijn televisietoestel om de filmcrew en zijn gasten te misleiden. "Ah ja, als ik wil koken zal ik een keuken nodig hebben." Peenhof bestelt online een caravan met keuken en laat hem leveren bij de burens. Hij breekt de muur af en bonjourd zijn burens buiten, nu lijkt het alsof zijn hotelkamer dubbel zo groot is.

Er wordt geklopt aan de deur en Peenhof opent die natuurlijk. Voor hem ziet hij deze dudes en dudettes: Tom, Balder, Q, een Chinese gastarbeider en de filmcrew niet te vergeten.

"Welkom in mijn nederige stulpje. Gelieve jullie jassen door de molensteen te smijten."

Verlost van hun azuren jakhalspeloezen bereiden de gasten zich voor op het eerste maal van de avond. Peenhof presenteert hen gebacconeerde lollies om op te saveuren. "Ik eet geen vlees." Klinkt het uit de mond van Q. En ze applieerd haar anti-lippenzalf om die notie te bekrachtigen.

De eerste eetgolf is voorbij en het heeft goed gesmaakt. Tom steekt al wandelend naar het balkon een sigaret op. Q volgt in de protsporen van Tom om samen met hem alleen een babbelke te kunnen slaan. Vanwege het gewicht dat Q en Tom samen produceren brokkelt het balkon af en storten ze hun ongefotuneerde lot tegemoet. Peenhof lacht een diepe deuk in zichzelf.

Peenhof haalt zijn plasticen RommeldooSS boven met spaghetti slierten en zijn zelfgemaakte bokaal met tomatensaus van de Carrefour. Na lustig gekookt te hebben neemt Peenhof een proefje op de Somalische lepel. "Blegh. Niet genoeg vlees." Om dit geradicaliseerde probleem op te lossen heeft Peenhof Balderballen nodig, maar de vleesboer is al lang dicht. Hij haalt de vleesmolen boven en vraagt aan Balder een kijkje dichterbij te komen nemen. Nietsvermoedend duwt Peenhof Balders gezicht in de vleesmolen en wordt Balder gereduceerd tot een hoopje donkerrood vermoeden. De competitie slinkt aan een angstaanjagend tempo.

De Chinese arbeider moet naar het toilet en gaat als gewoonlijk op de toiletbril staan. Maar de toiletruimte van Peenhof was hier niet op voorzien en de arbeider stoot zijn hoofd tegen het geplafonneerde deksel van de badkamer. De arbeider verkrijgt hierdoor spontaan zijn bewusteloosheid en buigt als een twijgje met zijn hoofd richting de toiletpot. Net voor hij kopje onder gaat valt zijn Samsung Galaxy Nexuiz S 7 Plus Lite uit zijn tepelzakje. Zijn voet raakt de doorspoelknop voor grote bruine beren en hij spoelt zichzelf weg. De competitie van Peenhof is geëlimineerd.

Wat Peenhof echter niet wist was dat de filmcrew eigenlijk de mannen van Brainiac waren. Hun haat voor caravans kennende hadden ze TNT verstoppt in de keuken van Peenhof. De filmcrew switcht naar hun hogesnelheidscamera en ze maken zich klaar voor de grote finale. Juist als de caravan de lucht in vliegt, duikt Peenhof heroïsch met een bord spaghetti uit de keuken.

Met het zwaard van Damocles dat boven de hoofden van de filmcrew hangt, hakt Peenhof hen één voor één de ledematen af.

Na al dat gedoe kan Peenhof eindelijk genieten van zijn rustige dag met een bord spaghetti.

Peenhof beleefde dit avontuur met Opera 12.15

Geschreven door De Wit, M.

Verhaal #14

Dokter Peenhof, gespecialiseerd in breinorigami, ligt op zijn bed en denkt terug aan zijn jeugd. Dit verhaal zal blootleggen hoe hij de titel van dokter bemachtigde.

Zijn vroegste recollectie is een schooluitstap naar de zoo met zijn toenmalige beste vrienden Kazan en Akapuku. Tijdens zijn jeugd had Peenhof de gave om met bomen te communiceren. Peenhof vond deze schooluitstap een uitgelezen kans om deze kracht voor het eerst te tonen. Peenhof en zijn twee kameraden scheiden zich van de groep en ze gaan op zoek naar een interessante boom om een conversatie mee te voeren.

“Hallo boom.” zegt Peenhof. “Goeiedag jonge man.” zegt de boom. “Heb je iets interessants te vertellen, boom?” vraagt Peenhof. “Ik kan je leren over de constante van Archibald.” antwoordt de boom. “Als het maar niet zo saai is als de les over myopische celdeling.” zegt Peenhof. De boom legt uit dat elk wezen op deze planeet aan tijdreizen doet, en dat aan een snelheid gelijk aan de constante van Archibald. “De definitie van tijdreizen is het bewegen tussen twee verschillende punten in de tijd. En dat doen we allemaal, aangezien tijd niet stilstaat.” legt de boom verder uit. “Bedankt voor deze waardevolle les, boom.” en het trio neemt afscheid van de boom.

Wanneer de drie zich met de rest van de leerlingen willen herenigen zien ze een flits aan de hemel. Met een oorverdovende impact landt er een ruimtecapsule niet ver van de olifanten. De drie snellen de capsule tegemoet, het zou immers buitenaards leven kunnen bevatten. De deur van de capsule opent en ze zien een radioactieve mango die erom smeekt opgegeten te worden. Nog voor ze iets kunnen doen, loopt een gans weg met de mango. Ze rennen de gans achterna, maar het beest eet het stuk fruit in zijn gans op, net voor hij gevangen wordt door een opziener.

“Hebben jullie de gans eten gegeven?” vraagt de opziener. “Nee, hij heeft een ganze mango van ons gestolen.” antwoorden de jongens. “Het spijt me, maar die mango zijn jullie kwijt.” zegt de opziener en hij plaatst de gans terug bij zijn familie. Het bezoek aan de zoo zit erop en de klas gaat terug naar huis. Het trio wil toch de mango recupereren, maar dan zullen ze ’s nachts moeten terugkeren opdat ze niet gepakt zouden worden.

Ze infiltreren diezelfde nacht nog de zoo en ze sluipen langzaam naar het ganzengebied. “Hoe gaan we de mango uit de gans halen?” vraagt Kazan. “Akapuku, ging jij niet iets meepakken?” vraagt Peenhof. “Nee, ik dacht dat dat jouw taak was, wat heb jij mee?” vraagt Akapuku. “Drie gele rietjes en een spatel.” antwoordt Peenhof. Deze nacht is de laatste kans om de mango te redden en het was te laat om de juiste spullen te gaan halen. Buiten het geslacht was er niets bijzonders aan de gans die de mango stal. Ze beslissen om elk een rietje te nemen en de maaginhoud van elke mannelijke gans langs achter eruit te zuigen. De spatel gebruiken ze om de ganzen bewusteloos te kloppen.

Na een halfuur gehijg, gezuig en gebrak vinden ze de mango onbeschadigd terug. Ze nemen de mango mee naar hun clubhuis in de bomen en ze snijden de mango in 3 stukken. Als ze er van willen eten beginnen de stukken mango rond Peenhof zijn hoofd te zweven. Een lichtbundel verbindt de stukken mango waardoor er een gelijkzijdige driehoek ontstaat die Peenhof in een trance brengt. De stukken mango beginnen steeds sneller rond Peenhof zijn hoofd te draaien totdat de driehoek wordt verbroken en de stukken mango zich via Peenhofs keelgat forceren naar zijn maag, waar ze in een fractie van een seconde worden afgebroken en in zijn bloedstroom worden opgenomen. Dr. Peenhof is geboren en zijn nieuwe, maar nog niet ontdekte krachten, zullen zeker van pas komen in zijn komende avonturen.

Peenhof beleefde dit avontuur met Opera 22.0

Geschreven door De Wit, M., met input van Paenen, K. en Leriche, P.

Verhaal #15

Dokter Peenhof, gespecialiseerd in dwangmatige arbeid, herdenkt vandaag (2015/01/31) de op één na droevigste dag van zijn leven. De volgende ongelukkige samenloop van toevalligheden vond exact 30 jaar geleden plaats.

Drie dagen voor de dag des doems is de nietsvermoedende Peenhof zoals gewoonlijk papieren vliegtuigjes aan het maken als voorbereiding op de jaarlijkse papieren vliegtuig wedstrijd, gehouden door de “Ik haat bommen” -beweging uit de streek. De vorige twee wedstrijden verloor hij van Akapuku, die verdenkt wordt van valsspelerij. Er zijn echter tot nog toe geen harde bewijzen tegen hem gevonden.

Peenhof mag buiten papier ook gebruik maken van schaar en paperclips. Respectievelijk om de vliegtuigjes te versnijden en te verstevigen. Peenhofs nieuwste creatie, de Hyper Build Strike Mk. III, zal iedereen van zijn sokken blazen als hij binnenkort met dit vliegtuigje meedoet aan de wedstrijd.

Aangebroken zijnde de dag van zonde en winnaars heeft Peenhof een pilotenkostuum gehuurd van de lokale dealer in legale goederen en diensten. Peenhofs ouders (en ook suikergroottante Jacqueline) staan hem aan te moedigen met een bord: “Hij eet veel groentjes, maar hij is zeker geen groentje! Goan kleine Peenhof!”

Peenhof haalt zijn vliegtuigje boven en het publiek wordt wild. “Wat een perfectie!” en “Ge hebt die bommen goe liggen!” kan Peenhof opvangen. Maar zijn hoogmoed komt ten val wanneer Akapuku zijn meesterlijk gebouwde vliegtuigje bovenhaalt, de Nemesis Embody System Seller.

De andere deelnemers hebben het meteen door: deze wedstrijd zal gewonnen worden door of Peenhof, of Akapuku. De eerste uitdaging van de wedstrijd is het vliegtuigje door drie brandende ringen gooien zonder schade op te lopen. De helft van de deelnemers verliezen hun vliegtuigje aan het vuur en zijn bijgevolg gediskwalificeerd. Peenhof en Akapuku behoren tot de overlevende helft.

De tweede uitdaging is vanop het hoogste gebouw in het dorp, de vliegtuigjes naar een roos op de grond mikken. Akapuku raakt het doelwit pal in het midden, de andere deelnemers, inclusief Peenhof, hebben minder geluk. Peenhof zal de volgende uitdaging moeten winnen of hij zal verliezen van Akapuku.

De derde en finale uitdaging is een dubbele supersalto proberen te maken met het vliegtuigje. Hier heeft Peenhof het meest voor geoefend. Waar de andere deelnemers met moeite aan één supersalto geraken, voert Peenhofs vliegtuigje dit manoeuvre perfect uit. Dat was buiten Akapuku gerekend, drie supersalto's na elkaar alsof het niks is. Peenhof heeft genoeg gezien en weet instinctief dat Akapuku niet anders is dan een valsspeler. “Ik daag je uit tot een scharenschouwen!” roept Peenhof.

De scheidsrechter telt af van tien tot één, maar de sluwe Akapuku gooide zijn scharen al op twee. De eerste schaar raakt de scheidsrechter in zijn been, die onmiddellijk op de grond valt. De tweede schaar is wat beter gemikt, het snelt Peenhofs hoofd tegemoet. De schaar kaatst om onverklaarbare reden van zijn lichaam af. Suikergroottante Jacqueline haar vetrollen worden dodelijk verwond door de verdwaalde schaar.

De suikergroottante wordt naar het ziekenhuis gebracht, maar ze overleed in de ziekenhuiswagen nog voor ze behandeld kon worden. Als straf voor onopzettelijke doodsmijt moet Akapuku vijf jaar lang piepers jassen voor frituur Cinema.

Peenhof beleefde dit avontuur met Google Chrome 41.0.2272.35

Geschreven door De Wit, M., met input van Paenen, K. en Leriche, P.

Verhaal #16

Dokter Peenhof, gespecialiseerd in gootsteenmonniken, denkt terug aan de tijd dat hij 18 jaar werd. Voor zijn verjaardag kreeg hij een lompe som geld, en een universele coupon van zijn geheime aanbieder. Om dit alles fiscaal aantrekkelijk te laten verlopen, heeft hij een afspraak gemaakt met iemand die bij de bank werkt. Bij het binnengaan is Peenhof zich nog compleet onbewust van de verdacht gedragende fotonen. Dit verandert echter snel, wanneer hij een duister geklede banaan ziet aanschuiven aan de balie.

Peenhof gaat achter de banaan staan en fluistert in zijn oor "Ik weet wat u van plan bent, ofwel geeft u mij een deel van de buit, ofwel verwittig ik het veiligheidspersoneel." Aarzelend schrijft de banaan iets neer, en geeft hij Peenhof een stukje papier. "IK GA AKKOORD MET HET DELEN VAN DE OPBRENGST, KAN JE ME DAN HELPEN DEZE BANK TE BEROVEN? MIJN HELIKOPTER HEEFT HET LATEN AFWETEN, HEB JIJ TOEVALLIG EEN SPIONNENS PULLETJE VOOR MIJ? SORRY VOOR DE ALL CAPS, IK HEB DEZE PEN VAN MIJN OMA GEKREGEN, RIP". Peenhof overhandigt de banaan een flesje onzichtbaarheidsspray, waarvan de inhoud geëxtraheerd is uit een mand citroenen. "Als het werkt met inkt, dan ook met bananen!" Moet de duister geklede ruimtefiguur hebben gedacht, en hij sprayt zichzelf in.

De banaan loopt rustig richting de kluis, denkende dat niemand hem kan zien. In realiteit is hij niet alleen even zichtbaar als ervoor, maar hij heeft er nog eens geurtje bovenop gekregen ook! Maar wat er dan gebeurt, kan Peenhof helemaal niet begrijpen. Om een onverklaarbare reden merkt het personeel de banaan helemaal niet op, en kan hij moeiteloos de kluis binnenwandelen! Vanwege deze opmerkelijke situatie denkt Peenhof dat zijn spray echt werkt, terwijl hij net flauwekul had verkocht aan de banaan. Dat brengt Peenhof op een idee, en hij verlaat de bank.

De banaan begint goud en juwelen in zijn professionele boevenzak te stoppen, maar komt tot stilstand wanneer hij een glimmende doos ziet. Hij kan zijn ogen niet geloven, het is een eerste editie van de legendarische Gele Kasteel LEGO set, nog helemaal in de verpakking! Hij neemt de doos vast en laat de rest van de buit op de grond vallen. Als een trotse, nieuwe vader huppelt hij in slow motion al wenend de bank uit. De banaan gaat naar huis, en neemt een snelle douche om zich weer zichtbaar te maken. Als een echte LEGO kenner weet hij waar hij dit kan verpatsen, en hij boekt een Concordevlucht naar Denemarken. Eens aangekomen, verkoopt hij de doos aan één van zijn vrienden die werkt bij Legoland. Omdat het originele geassembleerde Gele Kasteel was omgekomen in een brand, kon Legoland deze eerste editie goed gebruiken. Ze pakken het uit, en stellen het ten toon. Wat de banaan echter niet wist, was dat de LEGO set die hij gestolen had eigenlijk toebehoorde aan de politieke leider van Noord-Korea, Kim Il-Sung! De spionnen van Noord-Korea merken meteen op dat er niets pluis is, en sturen een duif, vermomd als een kip, om dit te melden aan de grote leider.

Ondertussen is Peenhof, volledig volgesprayd, een vuurwerkcamion aan het stelen. Hij heeft altijd al naakt vuurwerk willen afsteken, en dit is zijn kans! Hij rijdt naar het dichtstbijzijnde park en onderwerpt zijn kleren aan een rituele verbranding. Hij rommelt door de koffer van de camion om er een grote doos met vuurwerk uit te nemen. Net op dat moment valt er een ei uit de lucht, recht op het hoofd van Peenhof. Het ei is afkomstig van de duif vermomd als een kip, die net terug is uit Noord-Korea met een boodschap van de grote leider. De boodschap bedoeld voor de sponnen is echter vroegtijdig belandt op Peenhofs hoofd. Op het briefje dat in het ei verstopt zat, staat dat Kim-Il Sung zeer kwaad is, en dat hij Legoland zal verwoesten met landhaairaketten! Dit kan Peenhof niet laten gebeuren en hij zoekt naar iets nuttigs in de doos met vuurwerk. "Gevonden! Dit zal de raketten van doelwit laten wisselen!" en hij veredelt al naakt de vernietiging van Legoland met planktonvuurpijlen.

Peenhof beleefde dit avontuur met Google Chrome 42.0.2311.60

Geschreven door De Wit, M., met input van Paenen, K. en Leriche, P.

Verhaal #17

Dokter Peenhof, gespecialiseerd in 1 jaar doen over een origin story, verneemt dat zijn beide ouders overleden zijn. Peenhofs vader stierf tijdens het sneeuwballen, hij bleek allergisch aan zijn eigen spul. En zijn moeder werd verpletterd toen iemand een stoomwals tegen haar kop smeet, toen ze een fles champagne probeerde te openen. Maar niet alles is kommer en kwel op deze dag, want door de erfenissen op te tellen kan Peenhof eindelijk zijn droomauto kopen, een cabriolet!

Met zijn nieuwe, uitgebreide transportmogelijkheden biedt hij Kazan een ritje aan, ze gaan naar Las Prydas om faam en fortuin te vergaren. Onderweg stoppen ze bij een tankstation, en Peenhof wil wat boekskes en drank kopen voor onderweg. Peenhof vraagt aan Kazan of hij even op zijn cabriolet. Nadat Peenhof in het tankstation gekozen heeft wat hij wil lezen wandelt hij terug naar buiten om Kazan een frisse pint aan te bieden. Maar de auto en Kazan zijn samen verdwenen. Nog voor Peenhof doorheeft wat er gebeurd, wordt hij ontvoerd door intelligente gemuteerde ruimtekoeien!

Peenhof wordt 's nachts verdwaasd wakker op een onbewoond eiland, zonder kleren, en hij vindt een paarse zee-egel in zijn raadselgat. Hij gaat al fremelend op zoek naar iets brandbaar om licht te creëren. Tijdens het zoeken voelt hij iets warmes op zijn gelaat belanden, het is groene fluorescerende urine! Maar, hoe kan dit? Er is toch geen levende materie op dit eiland, buiten de natuurlijk aanwezige schepselen? Deze inschattingsfout heeft Peenhof wel warmte en licht bezorgt. Hij gaat op zoek naar de snoodaard die de semi-openbare zeden heeft geschonden.

Peenhof verplaatst zich naar hoger gelegen gronden om zich te kunnen oriënteren. Hij kan in de verte een groot vuur zien, omringt door dansende figuren. De nog steeds naakte Peenhof waadt door de dichte begroeiing om dichterbij te geraken bij de hooga chaka. Onderweg komt hij nog een paarse zee-egel tegen, hij stopt deze samen met de andere in zijn onbestaande buidelzak. Wanneer Peenhof dicht genoeg geraakt, realiseert hij te laat dat het niet gaat om vriendelijke eilandbewoners, maar wel om een hoop puddingzombies!

Peenhof wordt overmeesterd door het gespuis en wordt boven een ketel met pruttelende kaasfondue vastgemaakt gehangen. Maar op dat moment krijgt hij een ontvlambare gedachte: die paarse zee-egels, die moeten wel van belang zijn, anders zouden ze niet vermeld worden door de auteur! Helaas, pindakaas; niet alles is een vitaal plot element en Peenhofs plan valt in de kaasfondue. De leider van de puddingzombies stapt naar voren. Het is de herrezen suikergroottante Jacqueline! Dit is waarschijnlijk het werk van die aliens, denkt Peenhof.

Ondertussen is Kazan druk bezig met uiers te meppen met de mattenklopper op het ruimteschip van de aliens. De ruimtekoeien waren vergeten de dosis spierverslapper aan te passen aan de fysicaliteit van de machtige Indiër Kazan Wotterbeek. De platgeklopte aliens beloven aan Kazan dat ze ons zonnestelsel zullen verlaten, en ze geven aan Kazan geheime technologische kennis, die de mensheid pas binnen enkele decennia zal ontdekken. Om het tijdperk van wereldleider Kazan in te huldigen, transformeert hij één van de hotels van zijn vader in een mobiel commandocentrum.

Terug bij het eiland is Peenhof ten einde raad. Maar het schiet hem plots te binnen dat er zich een zendertje in één van zijn laterale snijtanden bevindt. Kazan vangt het signaal op, en komt met zijn vliegend hotel alles en iedereen de vernieling in helpen. Peenhof krijgt permanente residentie in het hotel cadeau, en Akapuku wacht nog steeds op Godot.

Peenhof beleefde dit avontuur met Google Chrome 44.0.2403.89

Geschreven door De Wit, M., met input van Paenen, K. en Leriche, P.

Verhaal #18

Dokter Peenhof, gespecialiseerd in mensen overtuigen om Pastafarian te worden, vindt een kleurrijke flyer in de bus voor een nieuwe attractie in “Het Land zonder Vlaggen”. Dit lijkt een ideale opvulling van de namiddag, want deze morgen gaat hij asperges tellen in de supermarkt. De flyer beschrijft een waarzegger met ongeteste efficaciteit. Indien er na het bezoek een review achtergelaten wordt op Yelp, is de eerste sessie gratis. Als wandelende kwakzalver wichelroede denkt Peenhof dit boeltje onklaar te kunnen maken.

“Welgetreden dokter” verklaart Peen Wienerstein, het waarzeggend konijn. “Hoe weet u dat ik een dokter ben?” “Welnu, de derde persoons vertelstem heeft een hogere decibel penetratiekracht dan waarvoor mijn tentje is uitgerust.” “Ah, zo zit dat.” Wienerstein laat er geen gras over groeien en legt drie carotkaarten op tafel. “In je verleden zie ik [draait eerste kaart om] de boom van hangende eetgewenselen. Dit duidt op een bovengemiddelde calorie inname over de voorbije vijf jaar, klopt dit?” “Wel euh, dat is redelijk accuraat, ja.” “In het heden zie ik [draait tweede kaart om] gebroken glas. U hebt een collectie erotische postzegels, niet?” “Euh, zou u dat tussen ons kunnen laten?” “Geen probleem, laten we zien wat de toekomst voor u in petto heeft [draait derde kaart om], het is ... de bevroren frikandel.” “En, wat betekent die?” “Dat betekent dat u bent aangenomen voor een geheime missie.” “Wablieft?!” “Maakt u geen zorgen, ik zal het in de volgende alinea wel uit de doeken doen.”

Wienerstein legt uit dat hij voor Bernard Schapeloosheid (B.S.) werkt, en dat het hoofdkwartier van een criminele organisatie genaamd ‘De Ring’ recentelijk ontdekt is in het Horizonpark. “B.S. verwacht dat u deze organisatie infiltreert en te weten komt wat ze komen doen in België. Je krijgt de hulp van een team, samengesteld door de rechterhand van B.S., Brabant Hofklipper (B.H.). De andere teamleden zijn: Keith Tomato, de dubbele keytar wizard; Steve Climber, de bruggepensioneerde hiker/tv-maker; en natuurlijk tante Dina Duizendtand. Ze doet de was, de plas, en de plankgas.” Het konijn wijst buiten naar het minibusje met de rest van het team, waarin ze op Peenhof zitten te wachten. “Ik heb eigenlijk geen tijd om een review op Yelp te zetten, mag ik u anders gewoon betalen met een briefje dat minder waard is dan de nominale waarde?” “Ah, u bedoelt een Bongo-bon? Het is goed voor deze ene keer.” Peenhof overhandigt zijn bon en begint te stappen richting het busje.

Kaboom! Het busje ontploft voor Peenhof zijn ogen, en zijn team is dood. “Lap zeg. Ik zal het dan maar alleen doen, zeker?” vraagt de Peenhof zicht luidt af. Hij beslist ’s nachts het gebouw te infiltreren in zijn conciërgevermomming met een enterhaak verstopt in zijn emmer. De eerste twee verdiepingen lijkt alles normaal, maar naarmate hij hoger gaat, komt een moeilijk thuisbrengbare geur naar boven. Hij bereikt het dak en merkt een licht gezoem op. Het blijken stealth drones te zijn die worden gebruikt voor smokkeldoelinden. Bij het nader inspecteren van de drones beseft Peenhof dat dit een hinderlaag is, wat een bernarde situatie! Slechteriken hebben hem omsingeld en maken zich klaar voor een aanval, maar iets lijkt hen tegen te houden. Uit een donkere schaduw verschijnt B.S., het eigenlijke brein achter ‘De Ring’! Een intense actiescene met coole moves volgt.

Nu staan enkel nog Peenhof en B.S. oog in oog. Nog voor B.S. zijn pistool kan trekken, haalt Peenhof zijn verborgen frikandel boven en gebruikt het als een projectiel. De frikandel komt perfect in de geweerloop terecht, waardoor het pistool onbruikbaar wordt. Nu zijn de twee gedwongen tot een staarwedstrijd, en na vijf minuten is B.S. helemaal gebroken. Peenhof belt de politie om iedereen op het dak te laten arresteren. “Maar wat waren ze nu eigenlijk aan het smokkelen?” vraagt Peenhof zich af. De politie vindt een verborgen kist vol met Ringlings en B.H. was een sokpop.

Peenhof beleefde dit avontuur met Google Chrome 53.0.2785.143 m

Geschreven door De Wit, M., met input van Paenen, K., Leriche, P., et pipo’s

Verhaal #19

Dokter Peenhof, gespecialiseerd in niet-steekhouderij, is op een dag door zijn houten kist met herinneringen aan het grasduinen, wanneer hij zijn doctoraatsthesis terugvindt, “De Cumulatieve Smaakbonus”. Zijn belangrijkste bevindingen zal hij in de volgende alinea’s met u delen.

Na het bewijs van de enkelvoudige smaakbonus door Kwak, A. J., leek het Peenhof maatschappelijk verantwoord om hiernaar verder onderzoek uit te voeren. Maar wat is dat nu juist, een smaakbonus? Wel, wanneer u smakelijk wordt gewenst tijdens het eten, vindt u het automatisch ook lekkerder, dit wordt verklaard door het placebo effect. Maar wat als u meermaals smakelijk wordt toegewenst, wat gebeurt er dan met uw smaakbonus? En bij hoeveel wensingen is de bonus maximaal?

Om dat te weten te komen, onderwierp Peenhof argeloze proefpersonen aan meerdere smaaktesten waarbij zowel gerechten als aantal smakelijkwensingen werden gemanipuleerd. Peenhof ontdekte al snel dat er een plafond zit op het aantal wensingen, boven deze grens neemt de smaakbonus niet meer toe. Peenhof doopte deze grens prompt de Persoonlijke Belachelijkheidsgrens (PBG), daar bij overschrijding van deze grens, wordt de proefpersoon hyperbewust van de wensingen, en verliezen bijkomende wensingen hun effect. Na onderzoek van de resultaten van de experimenten, komt Peenhof met een formule, enkel geldend bij de volgende voorwaarden:

- Het aantal wensingen overschrijdt de persoonlijke belachelijkheidsgrens niet
- Het aantal wensingen bedraagt minimaal 2
- De serveertemperatuur is gelijk aan de ideale serveertemperatuur
- De temperatuur is uitgedrukt in Kelvin
- Het tijdsverloop tussen servering en verorbering is uitgedrukt in seconden
- De score om uit te drukken hoe lekker het gerecht is, is op een schaal van 10

$$Score = Score_{Smakelijkloos} + \left(\sqrt{Wensingen} - \sqrt[9]{\frac{|T_{Serveer} - T_{Kamer}|}{T_{Kamer}} * \Delta t} \right) * Factor_{Smaak}$$

Als voorbeeld wordt experiment n° 384 gegeven, waarbij een proefpersoon, met een PBG van 6 en een persoonlijke smaakfactor van 1,2; een bord spaghetti werd voorgeschoteld. De proefpersoon gaf het gerecht een smakelijkloze score van 6,5; met 4 wensingen, een serveertemperatuur van 350 Kelvin, een kamertemperatuur van 293 Kelvin, en een tijdsverloop van 1500 seconden, kan de formule worden ingevuld.

$$6,5 + \left(\sqrt{4} - \sqrt[9]{\frac{|350-293|}{293} * 1500} \right) * 1,2 = 6,5 + (2 - 1,88) * 1,2 = 6,64$$

In de meeste gevallen werd het gerecht lekkerder na meerder wensingen, toch waren er enkele proefpersonen die op het eerste zicht abnormale scores gaven. Bij verdere analyse werd dit fenomeen duidelijker, sommige personen hebben namelijk een negatieve persoonlijke smaakfactor, met andere woorden, met elke toewensing wordt het gerecht minder en minder lekker! Deze groep van personen lijken gemeenschappelijke kenmerken te bezitten, waaronder de vertoning van antisociaal gedrag en schuwing van het daglicht.

Toen Peenhof zijn ontdekkingen had gepubliceerd en hij internationaal werd gelauwerd, wilde hij ook zelf gebruik maken van de theorie om zijn gerechten te verbeteren wanneer er mensen bij hem kwamen eten. Wanneer hij op een keer voor een date kookte, paste hij dan ook zijn theorie toe en wenste hij haar meermaals zorgvuldig smakelijk. Tijdens het eten legde Peenhof zijn theorie uit aan zijn date en vroeg haar wat ze er van vond. Ze antwoorde: “Zou je niet eerst leren koken?”

Peenhof beleefde dit avontuur met een typemachine

Geschreven door de De Wit, M.

Verhaal #20

Dokter Peenhof, gespecialiseerd in bultwasserij, doet zichzelf voor zijn 50^e verjaardag een weekje vakantie in de psychiatrie cadeau. De aankomst bij het lokale huis voor krankjorissen verloopt vlekkeloos, Peenhof geeft zijn (fictieve) tulpa Jimmy op als reden van mentale onrust en wordt onmiddellijk goedgekeurd voor een opname. Jimmy is een pratende pizza met een eigen bewustzijn; hij bevindt zich echter geheel in het brein van Peenhof en fungeert als cerebrale sensei. Peenhof wisselt zijn kledij in voor een druilerige outfit en wordt dan door de gangen van het gebouw geleid.

Bij het ontmoeten van zijn medepatiënten en het personeel, voelt Peenhof dat er iets vreemd aan de hand is. Om zijn curiositeit te voederen maakt hij een Benford-analyse van de onkostennota's van de psychiaters om eventueel gesjoemel te ontdekken. Vooral de getallen voor de anti-cross dressing therapie lijken niet te kloppen. Dit zal toch verder onderzocht moeten worden meent Peenhof, en hij ronselt enkele gelijkgezinde permanente bewoners op om het plot te verdikken met maïzena.

In het psychiatrisch centrum zijn er meerdere kamers ontoegankelijk voor de bewoners, waaronder de slangenkamer, de spuitkamer, en de toetjeskamer. In deze laatste worden de rijstkoeken, de kroepoek, de mattentaarten, en de glossytaarten bewaard. De kamer wordt echter veel beter beveiligd dan dat men zou verwachten op basis van de inhoud ervan. Deze kamer wordt daarom bestempeld als doelwit van onze bende van rare rakkers.

“Dr. Peenhof, telefoon voor u!” roept iemand van het personeel, en Peenhof onderbreekt zijn speuractiviteiten om dit onverwacht telefoongesprek te kunnen voeren. De persoon aan de andere kant van de lijn heeft het volgende te vertellen. “Goeiedag, spreek ik met Dr. Peenhof? Ik heb een interessant voorstel voor u. Ik ben namelijk woordvoerder voor Rijstkoek International en ons bedrijf zou graag ‘De Avonturen van Dr. Peenhof’ financieel sponsoren, mits u ons positief vermeldt in het huidige verhaal.” “Sorry, ik doe niet mee aan product placement, u kan uw organisatie en uw rijstkoeken horizontaal klasseren in uw toekomstige stoma.” en daarmee beëindigt Peenhof het gesprek. Nu kan er opnieuw verder gespeurd worden.

Als afleidingsmanoeuvre plopt de schrijver in de recreatieruimte een jukebox neer, vlak naast de uitgeklapte opklapbare pingpongtafel, met ‘Mambo no. 5’ van Lou Bega op repeat. Meerdere patiënten beginnen oncontroleerbaar te shaken op deze hippe beat waardoor Peenhof en zijn kornuiten zich ongestoord naar de toetjeskamer kunnen wandelen terwijl het personeel de schijnbaar bezeten jukebox probeert uit te zetten. De bende verplaatst zich volgens het verloop van een tangensfunctie naar de toetjeskamer, en treedt onopgemerkt de verboden ruimte binnen. Op het eerste zicht is er niets bijzonders te zien, er is echter een ongebruikelijk grote hoeveelheid garnalen kroepoek aanwezig. Peenhof proeft van de kroepoek, “Eik, wat een troep” zegt hij, en hij smijt de verpakking naar een scheefhangend schilderij met poker spelende hondenskeletten. Het schilderij blijkt een geheime hendel te zijn die een lange gang vrijgeeft.

Wanneer de bende de gang volgt, ontdekken ze ondergrondse productiehallen die gebruikt worden voor het maken van garnalen kroepoek. De hoge kosten voor de anti-cross dressing therapie blijken deel uit te maken van een zwartwasoperatie die de opstart van de illegale kroepoekproductie financiert. Peenhof meldt dit via fax aan de Belgische fiscus en roept daarmee een halt toe aan slecht smakende kroepoek wereldwijd. De overheid sluit prompt het psychiatrisch centrum en stuurt iedereen naar huis.

Bij zijn terugkeer uit vakantie vindt Peenhof de volgende cadeaus onder de festibusboom:
Paenen, K.: mooie nummer 50 gemaakt uit wc rollekes | Leriche, P.: 0,76523 liter blik himalayablauwe cyanide | Vanderheyden, T.: een conservenblik vol met 100% gecertificeerd Maple Syrup uit Quebec | De Wit, M.: een lichtschakelaar

Peenhof beleefde dit avontuur met Internet Explorer 10

Geschreven door De Wit, M., met input van Paenen, K., Leriche, P., en Vanderheyden, T.

Verhaal #21

Dokter Peenhof, gespecialiseerd in het tindergedrag van overjaarse vrouwen, zit al ruim drie kwartier op zijn hotelkamer naar zijn kortgeknipte teennagels te staren. Het is 18u30 en binnen een half uurtje moet hij in Café 'De Paarse Zee-egel' zijn waar hij heeft afgesproken met Rita. Het is de eerste keer dat hij Rita zou zien, toch was het vooruitzicht niet bepaald opwindend. Nu hij erachter gekomen was welk tinderprofiel elke vrouw (met uitzondering van enkele harige hippies) overstag doet gaan, vond hij daten behoorlijk saai geworden. Zijn mysterieuze ogende profielfoto met daaronder de uiterst intrigerende naam 'Dr. Peenhof' duwt menig wijsvinger automatisch naar de rechterkant van het beeldscherm. Kritische dames die deze oppervlakkige vleeskeuring maar niets vinden en uitgebreid alle tekstjes lezen "want van een schoon bord kun je niet eten", worden getraakteerd op een bloemlezing van zijn uitgebreide (weliswaar verzonnen) interesses.

"Dit is de allerlaatste keer" denkt Dr. Peenhof bij zichzelf terwijl hij zijn gevleugelde linkerteen een beetje stretcht. Hij staat langzaam op, kijkt nog een laatste keer in de spiegel en knikt goedkeurend. Kazan Wotterbeek, die naast hotelmanager ondertussen zijn stylist is geworden, had hem de dag voordien aangeraden om zijn weelderige snor te vlechten, een prachtidee! Terwijl hij het uiterst gecompliceerde vlechtwerk van dichtbij observeert, wordt hij plots teruggekatapulteerd in de tijd, naar twee weken voor deze uiterst drukkende warme juni-avond. Hij kijkt in de steenkoude ogen van een wanhopig ogende vijftigjarige weduwe. "Maar vertelt u eens, Dr. Peenhof, wat is nu eigenlijk uw voornaam?" Het angstzweet druipt van zijn nek tot in zijn broekspijpen. Zijn paniekerige blik dwaalt naar beneden richting haar teleurstellende boezem. "Ik moet even naar het wc..." stamelt hij. "Je olifantenstaartsoep zal koud worden, lieverd" durft het onnozele wicht nog (goedbedoeld) uit te brengen. "Het is voorbij, het is voorbijjjjjjjj!!!"

Peenhofs stem galmt na in zijn hotelkamer, hij ligt rillend op de grond terwijl zijn snor een eigen leven was beginnen te leiden. Bruusk wordt er op de deur gebonkt. Verstrengeld in zijn eigen snorharen slaagt Dr. Peenhof er niet in om recht te komen. Gedempt weerklinkt de klagerige stem van Kazan Wotterbeek: "Dr. Peenhof, er staat een dozijn pauwen op u te wachten aan de balie."

Peenhof beleefde dit avontuur met Internet Explorer 11

Geschreven door Vincke, E.

Verhaal #22

Dokter Peenhof, gespecialiseerd in dates met hippiekleren aan, maakt zich klaar voor zijn date met de ijskoningin van de Vuurnatie. Alleen weet hij dit nog niet. Zoals altijd, trekt hij zijn oranje hemd met blauwe bloemen aan. Wanneer hij in de spiegel kijkt, ziet hij zijn lange glanzende haar dat hij in één dag tijd bekomen heeft dankzij zijn zelf uitgevonden haargroeimiddel. Hij denkt: 'Everything will be alright'.

Om 23u45 vertrekt hij goedgeluimd en al neuriënd ('Ice Queen' van Within Temptation) naar de lobby van hotel Q-Ice, waar mevrouw Hofpeen hem staat op te wachten. Haar jurk en uitstraling doen hem een beetje denken aan de boze stiefmoeder uit Sneeuwwitje.

Hij sust deze gedachte door te denken: 'Uiterlijk is niet alles'. De boze stiefmoeder, euhm, mevrouw Hofpeen werpt vanaf het eerste ogenblik een afkeurende blik op Dr. Peenhof.

Dr. Peenhof probeert om een positief gesprek te beginnen en tegelijkertijd haar zelfrelativeringsvermogen te testen door een flauwe grap te maken over hun namen: "Haha, mevrouw Hofpeen is het zeker, je schiet toch niet wortel in het peenhof!"

De ijskoningin kijkt venijnig naar Dr. Peenhof.

Er valt een stilte van exact 2 minuten.

"Ik stel voor dat we het wat gezelliger maken en ons naar de peenhof-kamer begeven?" vraagt Dr. Peenhof voorzichtig.

Mevrouw Hofpeen blijkt wel kwaadaardig en achterdochtig te zijn en ze bezit bovendien toverkrachten die alle liften doen blokkeren, de trappen doen bewegen en het hotel verplaatst naar IJsland.

Nu is ze in haar nopjes. Hier voelt ze zich thuis. En toen veranderde de ice queen in een bloedmooie koningin. Al blijft ze wel een beetje kwaadaardig, want ze heeft het hele hotel gegijzeld, terwijl hotelmanager Kazan Wotterbeek met de hond was gaan wandelen.

En nu de Fujukulelyaguosdklqszoisos is uitgebarsten, mogen er twee weken geen vliegtuigen vliegen.

Maar dan ontdekt Dr. Peenhof zijn ware talent als schapenfluisteraar en de schapen leiden hem recht naar de zee.

Peenhof beleefde dit avontuur met Google Chrome 75.0.3770.100.

Geschreven door van de Kerkhof, S.

Verhaal #23

Dokter Peenhof, gespecialiseerd in 2-dimensionele namen gebruiken voor 3-dimensionale objecten, is toe aan een nieuwe job. Hij verdient al geruime tijd het grootste deel van zijn inkomen als parttime beiaardier, maar de lokale (en globale) interesse in deze vorm van muziek lijkt jaar na jaar af te nemen. Zijn toegevoegde waarde t.o.v. de mensheid neemt dan ook stelselmatig af, waardoor hij zich meer en meer als een zeekoe van de maatschappij voelt.

Waar de meeste mensen jobaanbiedingen zouden zoeken in de krant of op het internet, gooit Peenhof het over een andere boeg. Hij brengt zijn CV up-to-date en hij drukt het 200-maal af, om dan zijn stapel CV's mee te nemen naar de top van de Sint-Romboutstoren. Daar vouwt hij uit elk blad papier een papieren vliegtuigje, en hij werpt elk exemplaar in één van de zeven windrichtingen.

Bij het teruggaan naar zijn hotel, de Megalomane Stinkzwam, besluit Peenhof een sociaal gesprek aan te gaan met hotelmanager Kazan Wotterbeek. "Hallo", "Hallo", en dat was het einde van het sociale gesprek. Dr. Peenhof zal wat geduld moeten opbrengen vooraleer hij een eerste respons krijgt op zijn lokroep naar een gewillige werkgever. Om de tijd de doden beslist Peenhof om mee te dingen naar de winnaarsvingerhoed van het driejaarlijks kampioenschap online duimworstelen.

Nog voor hij zijn hand in de 3D scanner kon steken, vliegt er een middelgrote steen door het open raam langs de luchtkant van de hotelkamer. Het blijkt een steen te zijn die gedeeltelijk is gevuld met helium, anders zou deze nooit 47 verdiepingen hoog zijn geraakt! Omdat Peenhof zijn stenen liefst op traditionele wijze ontvangt, kleeft hij een Post-it Note van jewelste aan de buitenkant van zijn raam met de volgende boodschap: "Gelieve voor de deponage van uw stenen gebruik te maken van de daarvoor voorziene brievenbus".

"Hallo, ik ben van het vrouwelijke geslacht, en hoop wat meer dynamiek te kunnen brengen aan dit worstenfeest van een verhaal." Zo luidde het eerste telefoongesprek van de volgende ochtend. Peenhof lag in zijn bed met een mond vol smaakpapillen toen hij haar moest uitleggen waarom hij geen ontharingscursussen wou geven aan hoogbejaarde kinkhoestleiders met zwabberprotheses. Ook het aanbod om holistische slogans voor muiterijpropaganda te verzinnen liet hij links liggen. Maar het derde telefoontje van de dag brengt enige tekenen van soelaas wanneer Peenhof verneemt dat hij deze namiddag al op sollicitatiegesprek mag op het gemeentehuis van Autostad.

Na een kort onderonsje met de volledig elektrische emmer net voorbij de ingang van het gemeentehuis, beweegt Peenhof zich al tenenhuppelend door de wandelgangen van dit imposante, historische gebouw, zonder ook maar één vezelplaat te verkloeiëren. Na de spontane genotsuitbarsting van de burgemeester bij het zien van onze aerodynamische protagonist, wordt er aan Peenhof gevraagd om hoofdcoördinator te worden van het maandelijkse Aardappelfeest van Autostad. Dat moest je hem geen twee keer vragen! En zo geschiedde: tussen de soep en de genetisch gemodificeerde patatten werd een lokale held geboren in deze licht ovale, pittoreske olievlek van een landtapijt.

Peenhof beleefde dit avontuur met Google Chrome 79.0.3945.130

Geschreven door De Wit, M., met input van Paenen, K. en Leriche, P.